

gaaer, blev der allerede ved 3die Behandling opstillet et Forslag om at forhøje den til 500, 650 og 800 Rb., det var i og for sig altsaa en Forhøjelse af 50 Rb. for hver Klasse. Et saadant Forslag var, som sagt, fremsat, men det var bundet sammen, om jeg saa maa sige, med et Forslag om, at der samtidigt dermed skulde fradrages Capitainernes Lønning 100 Rb., og med Hensyn dertil gjorde den høitagtede Minister paa det Stærkteste gjældende, at det var den Klasse, som man fremfor Alt ikke maatte røre noget ved, fordi saa mange Officerer ikke vilde naae høiere end til Capitainsclassen. Det har fra mange Sider i Salen mødt fuldstændig Anerkjendelse, og jeg er ogsaa aldeles enig med den høitagtede Krigsminister deri, saa jeg har i mit Forslag bibeholdt de af Folkethinget tidligere vedtagne Lønningsgrændser for Capitainsclassen. Der blev baade ved 2den og 3die Behandling her i Folkethinget bemærket, at det var ønskeligt, om der kunde affees noget Mere til Lieutenanternes Lønning; det blev gjort gjældende, at det var af stor Vigtighed for enhver Embedsmand at have en nogenlunde anstændig eller rimelig Begyndelsesløn, der vilde gavne ham langt mere end en uforholdsmæssig stor Slutningsløn, og i og for sig kan der vel heller ikke siges at være noget overdrevent Flot i at foreslaae en Begyndelsesløn af 500 Rb. for Mænd, hvis Stilling dog i visse Maader medfører større Udgifter end for anderledes Stillede. Med Hensyn til den Modgrund, som saa ofte er anført imod at forhøje disse Lønninger, at der for Diebliffet vil indtræde en saa stor Forfremmelse, at det fuldkommen vil kunne forløse denne Klasse med den nu bestaaende lavere Lønning, vil jeg dog bemærke, at denne Forfremmelse netop ikke vil komme dem tilgode, der trænge meest dertil. Saaledes ville de, der for Diebliffet ere ældste Secondlieutenanter, ved den nye Lovs Ikrafttræden dog ikke naae høiere end til den mellemste Lønning, altsaa til 600 Rb. For Diebliffet have disse Secondlieutenanter 580 Rb., og altsaa er hele det store Spring, som de skulde gjøre i Lønningsforbedring, 20 Rb., og saa kunne de under almindelige Fredsforhold blive staaende paa disse 600 Rb. i 8—9 Aar, ventende paa en

Forfremmelse, som maatte ikke vil komme, før de have naaet Albersgrændsen, 42 Aar, saa at de Fleste maatte ikke ville naae høiere op end til de samme 600 Rb. Denne Løn for Lieutenanterne er heller ikke større end den, som oprindeligt var foreslaaet af den høitagtede Krigsminister selv og af Forsvarscommissionen, tværtimod, den er mindre. Det vil være i de ærede Medlemmers Erindring, at der var foreslaaet 500, 700 og 800 Rb., og her er Gjennemsnitslønnen nu 650 Rb., altsaa mindre. Jeg gaaer dernæst over til de høiere stillede Officerers Lønning. Capitainslønningerne har jeg, som jeg før omtalte, ladet staae uforandrede, som det af Folkethinget er vedtaget og af den høitærede Krigsminister bifaldet; Oberstlønningerne ere derimod de samme, som vare opstillede af Fleertallet i Udvalget. Det Enefte, som kan siges at være noget Nyt, er altsaa Generalslønnen, men dette er ogsaa et Mæglingforslag mellem de 4,000 og de 3,500 Rb. Det er den følgerigtige Slutning, jeg er kommen til ved, hvad jeg før yttrede, at der hellere maa være en god Begyndelsesløn og en mindre Slutningsløn end omvendt, ligesom jeg ogsaa troer, at de meget store Lønninger ikke passer til vore Forhold, og at det heller ikke nu for Diebliffet er værd at staae dem fast i denne Lønningslov, da det let kunde drage farlige Slutninger efter sig ved senere Lønningsloves Behandling. Jeg indseer ikke, at jeg er gaaet saa langt ned i mit Forslag, at den høitærede Krigsminister skulde have meget vanskeligt ved at slutte sig dertil. Det er, som sagt, et Mæglingforslag, og jeg haaber deels at kunne gjøre Regning paa den høitærede Ministers Bifald — eller i alle Tilfælde paa nogenlunde Benvillie fra hans Side —, og deels ogsaa paa et Fleertal i dette Thing og en fredelig Afgjørelse med Landsthinget. Hvad nu de andre Udbryngsforslag angaaer, ere de saa at sige alle eensartede. Det er for det Første et fælles Præg for dem alle, at de forhøje den Tid, efter hvilken Lønningsforbedringer skulde indtræde. Tre Aars Tjeneste, og saa atter Lønningsforbedring, eller rettere sagt Lønningsforbedring hvert tredje Aar turde være en for kort Tid; det kunde hændes sig, at en Mand havde været syg eller paa Reiser, kort sagt, ikke